

Gymnázium Přírodní škola, o.p.s.
Profilová práce — třída Lambda
Vyšší stupeň studia
2017/2018

Samuel Šulc

**Boj s dezinformacemi za použití
simulace jednání OSN a sběr dat pro
Asociaci pro Mezinárodní otázky**

Vedoucí práce: RNDr. Marek Matura, Ph.D.

Datum odevzdání: 20. srpna 2018

Úvod

Mladí lidé v České republice se dostávají do styku s informacemi každý den. Již dávno neplatí, že škola je jediným zdrojem poznání a konfrontace s aktuálním děním i tím co se již stalo. Také televizní přenosy, rádiové kanály a noviny či jiné tiskoviny již takzvaně vyšli z módy. Současným hegemonom na informačním poli jsou sociální sítě. Přístup k informacím je jedním ze základních kritérií pro vznik a udržení jakéhokoliv demokratického zřízení. Takovéto zřízení vedou lidé volení lidem, který jim dává svou důvěru. Bohužel nás, jak se zdá již minuly doby politiků jako byl Tomáš Garrigue Masaryk či Edvard Beneš. V dnešní době již není důležitá prosperita národa jako celku, ale osobní zisk. Z regionální i celostátní politiky se do jisté míry stal byznys a jediná upřímná snaha některých současných zákonodárců je být znovu zvolen.

K dosažení tohoto cíle se hledají levná a rychlá řešení na složitá a v poslední době hlavně i na neexistující problémy. K vytváření neexistujících problémů či jak se lidově říká Fake news se v poslední době nejvíce využívá právě sociálních sítí. Zprávy vypadají věrohodně, jsou odcitované, a dokonce mají i mediální materiál jako jsou obrázky. Častými oběťmi těchto útoků se v posledních letech stávají mezinárodní organizace. V naší zemi se tyto útoky týkají nejčastěji Evropské unie. Jak uvádí dokument Evropské komise, velkou roli v šíření dezinformací sehrávají zejména internetové platformy – především sociální média, vyhledávače nebo služby, přes které je možné sdílet videa.

Hned na začátku již zmíněného dokumentu Fake News and the Information Disorder, který je od dubna letošního roku strategickým dokumentem Evropské výslací unie a Evropské unie jako takové, stojí v překladu autora následující: *„Dezinformace podřívají důvěru v instituce a v digitální i tradiční média a zraňují demokracii tím, že ztěžují schopnost občanů přijímat podložená rozhodnutí,“*.

Díky kvalitnímu středoškolskému vzdělání a mimoškolním aktivitám pro Pražský studentský summit a Českou středoškolskou unii jsem obeznámen s tímto narůstajícím problémem, který akutně ohrožuje demokratické hodnoty na celém světě. Proto jsem se v rámci své profilové práce zaměřil na problematiku mezinárodních organizací působících na území České republiky a na zkušenosti, povědomí a znalosti studentů na státních školách.

Metodika

Práci je rozdělena na dvě sekce, které na sobě nijak nezávisí. Smyslem první z těchto sekcí je pomocí dotazníků vytvořených v aplikaci Google Docs zjistit úroveň znalostí studentů v oblasti mezinárodních organizací. V přípravné fázi se počítalo s třemi největšími organizacemi, které fungují v ČR, anebo je do nich náš stát zapojen. Jednalo se o Evropskou unii, Severoatlantickou alianci a Organizaci spojených národů. Vzhledem k nečekané náročnosti sekce druhé však došlo pouze na První dva. A tedy na Evropskou unii a Organizaci spojených národů.

Dotazník obsahuje otázky, které byly vytvořeny ve spolupráci s Asociací pro mezinárodní otázky po přihlédnutí k Rámcovým vzdělávacím plánům Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy a Školním vzdělávacím programům. Tyto dva typy dokumentů se liší ve velmi podstatném směru. Zatímco Rámcovým plánem stanovuje ministerstvo, jakou látku by měli studenti daného typu školského zařízení probrat, Školní vzdělávací program nestanovuje ministerstvo, ale sami pedagogičtí pracovníci každé školy zvlášť. Díky tomu se mohou školy profilovat a odlišit od jiných škol stejného typu, formulovat své vlastní představy o výuce v 21. století a sami určit co žáci skutečně potřebují, co je v dnešní době již přebytečné a co naopak v osnovách chybí.

Dotazník byl následně analyzován a jeho výsledky byly předány Asociaci pro mezinárodní otázky (dále pouze AMO) k dalšímu postupu. Počítá se s nimi při realizaci nového programu na podporu NATO a EU v České republice. Jedná se deset seminářů pro středoškolské učitele Občanské výchovy, Základů společenských věd a Dějepisu. EU a NATO jsou dlouhodobě vnímány jako základní garanti bezpečnosti členských států a jejich občanů. Úspěch a budoucnost těchto organizací jsou však závislé na tom, jak občané chápou její klíčovou roli v otázce vlastní bezpečnosti. Ačkoliv je podpora EU a NATO stále vysoká, znalosti o organizaci a jejích pravomocích jsou v jednotlivých státech různé a často nedostatečné, což může negativně ovlivňovat její vnímání.

Hlavním cílem nového projektu AMO je tedy ve spolupráci se středoškolskými pedagogy zlepšit informovanost o NATO a EU mezi mladou generací. Projekt by měl ukázat nové možnosti, jak učit o organizacích a jejich významu pro Českou republiku jak v otázce bezpečnosti, tak z pohledu hodnot, které členské státy sdílejí.

Přednášky a brožurky jsou však dostupné ve vzdělávacích zařízeních všeho druhu již nyní. Už Jan Ámos Komenský říkal, že učení musí studenty nejen vzdělávat, ale hlavně i bavit, odtud pochází slavné Komenského *Škola Hrou*. V tomto směru je nejlepším způsobem výuky fungování a dopadu mezinárodních organizací simulace jejich fungování. Na vlastní kůži jsem se přesvědčil jako účastník i organizátor, jak přínosné tyto simulace jsou. Od dopoledních workshopů, přes simulaci jednání, konče takzvanou večerní socializací, vše má svůj přínos a baví zároveň. Člověk pozná své vrstevníky, kteří se zajímají o stejná témata, setká se s osobnostmi veřejné správy i soukromého sektoru, udrží si přehled o aktuálním dění, a přitom všem se i naučí jak organizace fungují, jaký mají dopad na občany naší i jiných zemí a jak se sám může do jejich činnosti zapojit.

Proto jsem ve spolupráci s Centrem Organizace spojených národů v Praze vytvořil takzvaný Handbook, s jehož pomocí může každá škola sama uspořádat vlastní simulaci Jednání výborů OSN. Handbook obsahuje jednací řád, stanoviska zúčastněných států a podrobný popis dané problematiky o které se má jednat.

Model Organizace spojených národů

Model OSN začal jako série studentských modelů Simulace Ligy národů. Předpokládá se, že první konference "Model League of Nations" se konala ve dvacátých letech minulého století, předtím než se v roce 1945 přetransformovala do modelu OSN po vytvoření nástupnické organizace Ligy národů, Organizace spojených národů. První model Organizace spojených národů se konal 11. až 13. února 1949 na Univerzitě svatého Vavřince. Zahájil jej Dr. Harry Reiff, vedoucí oddělení dějin a vlády, za pomoci kolegy Otta L. Georgea. Dr. Reiff byl technickým poradcem delegace Spojených států na konferenci v San Francisku z roku 1945 (kde byla napsána Listina OSN) a Organizační konference OSN v Londýně v letech 1945-46 (kde byla zřízena OSN). V roce 1987 několik studentů, kteří se zúčastnili výměnných studijních pobytů v Spojených státech založilo TEIMUN v Haagu. V posledních desetiletích se model UN rozšířil do východní a jižní Asie, na Blízký východ, do Evropy, do severní Afriky a subsaharské Afriky. Jiní hlavní organizátoři konferencí, jako je indický mezinárodní model Organizace spojených národů, Harvard MUN, THIMUN, zřídili další konference v těchto regionech, aby uspokojily rostoucí poptávku studentů nejen vysokých ale i středních škol.

Princip MUN je totožný s principem jednání reálných orgánů OSN. V rámci Pražského studentského summitu každý student zastupuje jeden ze států mezinárodního společenství, který mu byl přidělen a snaží se co nejvěrněji hájit jeho zájmy na simulovaném diplomatickém poli. Během pěti přípravných setkání se pod vedením téměř sedmi desítek vysokoškolských

dobrovolníků kontinuálně vzdělávají o problémech z několika tematických okruhů, o kterých posléze jednájí na vyvrcholení celého projektu – závěrečné konferenci. Krom jiného je projekt obohacen o celou řadu doprovodných akcí, které se konají v průběhu celého ročníku. V minulosti se studenti například účastnili recepcí v Rezidenci primátora hlavního města Prahy nebo cestovali do Bruselu, Vídně, Ženevy či Štrasburku na prohlídky skutečných sídel simulovaných organizací. Před zahájením samotné konference mají také účastníci možnost navštívit ambasády států, které na projektu reprezentují.

Ve spolupráci s Informačním centrem OSN v Praze, které mi poskytlo materiály potřebné k práci jsem vytvořil Odborný background k tématům Privatizace války a Šestidenní válka. Tyto dokumenty obsahují informace o dané problematice, pohled do historie, již existující řešení vytvořené Organizací spojených národů a návrh nového. Také obsahují stanoviska jednotlivých států. Tyto dokumenty se využijí při realizaci dvacátého čtvrtého ročníku Pražského studentského summit, kterého se zúčastním již potřetí, letos jako jeden z organizátorů.

Odborný background – Privatizace války

Úvod

Privatizace války obsahuje mnoho problematik, mezi něž patří morální a etický aspekt, využívání mezinárodních principů nad rámec jejich standardních interpretací, zapojení rozličných nestátních aktérů do konfliktu za primárním účelem zisku, geostrategické výhody nebo odlehčení armádní logistiky. Primárním problémem nicméně zůstává fakt, že privatizace války z důvodu její lukrativnosti již nemá za cíl ukončení války a stabilizaci konfliktu, ale naplnění kontraktu zadavatele, který nemusí mít etické ani právní závazky. Špatná legislativní ošetření a variabilní přístupy jednotlivých států k činnosti soukromých armád značně ztěžují snahu o vytvoření fungujícího regulačního konceptu. Nezodpovědné vedení válek a vojenských operací zároveň způsobuje masivní proliferaci konvenčních zbraní s rizikem zneužití.

Soukromé bezpečnostní firmy

Vedle obchodu se zbraněmi je nejvýraznějším aspektem privatizace války rozkvět soukromých firem poskytujících celou škálu vojenských služeb od vojáků, zdravotníků a technických expertů přes výcvik, zásobování a komunikaci až po ochranu strategicky důležitých objektů a mnohé další. Za svoji existenci vděčí především snaze státních aktérů snížit logistické, právní a morální komplikace při provádění zahraničních operací vlastními vojáky, a soukromým firmám, které například vlastní doly nerostných surovin na nepřátelském území a potřebují ochranu před tamními militantními skupinami. Armádní špičky brzy pochopily, že ztráta žoldnéře je i přes finanční nákladnost menší zátěží než případná nepopulární válka na domácím území, jež by se mohla projevit ve veřejném mínění. Zároveň žoldněři formálně nespádají pod armádní etiku a právo, tudíž mohou fungovat autonomně a provádět válku bez faktického omezení a dohledu. Není tedy překvapivé, že legalita počínání žoldněřů plnicích kontrakty byla mnohdy zpochybněna v otázkách dodržování lidských práv, jako například u soukromé firmy Blackwater, která při incidentu na Nisour Square v Bagdádu během přepravy konvoje zabila 17 civilistů, nebo mučení iráckých vězňů ve věznici Abú Ghraib kontraktanty společností Engility Corporation a CACI International.

Lidé pracující pro ony soukromé firmy se nazývají zaměnitelně kontraktanti či žoldněři.

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: <http://www.philpercs.com/2017/07/trump-mercenaries-arguments-against.html>

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2014/10/23/us/blackwater-verdict.html>

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: <https://ccrjustice.org/sites/default/files/assets/files/PMC%20factsheet%20January%202015.pdf>

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: <https://www.un.org/documents/ga/res/44/a44r034.htm>

Prominentní smlouva OSN International Convention against the Recruitment, Use, Financing and Training of Mercenaries (Mezinárodní úmluva proti náboru, užívání, financování a výcviku žoldnéřů), která vešla v platnost v roce 2001 a formálně zakazuje výše zmíněnou činnost, nebyla ratifikována některými klíčovými státy, mezi něž patří Čína, Francie, Rusko, Japonsko, Spojené království nebo Spojené státy americké, a mnohé z nich využívají služeb soukromých armád. Například Spojené státy mají v současné době v Afghánistánu najato okolo 23 tisíc žoldnéřů, kteří vycházejí Ministerstvo obrany USA na 2,6 bilionu dolarů ročně. Rusko zase například podle agentury Reuters najímá ruské kontraktanty pro válku v Sýrii. Žoldnéři mívají mnohonásobně vyšší plat než členové běžné armády, což budí velký zájem o tuto pozici u bývalých členů armády či obyvatel některých afrických zemí, jako například Uganda. Dle své výpovědi dokázal jeden britský ex-kontraktant během své působnosti v Afghánistánu a Iráku vydělat za měsíční kontrakt až 10 tisíc liber šterlinků.

Žoldnéři bývají najímáni i soukromými firmami k ochraně soukromého majetku, nejčastěji v sektoru těžebního průmyslu v nebezpečných zónách, kde není silná tamní státní bezpečnost. Rovněž humanitární pomoc a vojenské akce bývají často zaměňovány v rámci užití soukromých armád, např. jejich častým užíváním pro provedení coup d'état (např. pokus o coup na Rovníkové Guineji v roce 2004 jihoafrickou soukromou armádou sponzorovanou mj. i synem Margaret Thatcherové, Markem Thatcherem). Zároveň i OSN najímá žoldnéře pro své peacekeepingové mise. Při humanitárních misích např. v Kosovu, Demokratické republice Kongo nebo Somálsku patří mezi využívané služby ozbrojené i neozbrojené jednotky, risk management, ochrana konvojů apod. Zůstává však kontroverzní otázkou, zdali najímání těchto pro místní obyvatele pochybných skupin skutečně pomáhá nastolit mír, navzdory jejich praktické i finanční efektivitě, ve srovnání s konvenčními jednotkami OSN nebo členských států, a nevytváří pokrytecký precedens pro členské státy. Tato směs národních a nenárodních zájmů ztěžuje mapování činnosti žoldnéřů a jejich zaměstnavatelů a vytvoření standardního legálního mezinárodního rámce pro jejich najímání.

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: <http://www.e-ir.info/2017/07/29/substituting-u-s-troops-for-private-military-contractors-in-afghanistan/>

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: <http://www.reuters.com/article/us-mideast-crisis-syria-russia-insight-idUSKBN12Y0M6>

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: <https://www.bloomberg.com/features/2016-uganda-mercenaries/>

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/uk-news/2016/feb/06/the-return-of-the-dogs-of-war-whats-it-like-to-be-a-soldier-for->

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: <https://www.independent.co.uk/news/world/africa/an-african-adventure-inside-story-of-the-wonga-coup-794470.html>

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: <https://www.independent.co.uk/news/world/africa/an-african-adventure-inside-story-of-the-wonga-coup-794470.html>

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: https://www.globalpolicy.org/images/pdfs/GPF_Dangerous_Partnership_Full_report.pdf

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: https://www.cervenkykriz.eu/cz/mhp_knihovna/zenevske_umluvy.pdf

Je také nutné poznamenat, že samotný termín žoldněř je v kontextu mezinárodního práva nestandardní (viz níže) a komplikuje případné stíhání za spáchané válečné zločiny či porušení lidských práv.

Žoldněři

Jak tomu v mezinárodním právu obvykle bývá, tak neexistuje definice uznaná všemi státy ohledně toho, co je a co není žoldněř. Nejuznávanější definice je předložena v článku 47 Dodatkového protokolu k Ženevským úmluvám z 12 srpna 1949 o ochraně obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů, který praví:

1. Žoldněř nemá právo na status kombatanta nebo válečného zajatce.

2. Žoldněř je osoba, která:

a) je speciálně najata v místě nebo v zahraničí k tomu, aby bojovala v ozbrojeném konfliktu

b) skutečně se přímo účastní nepřátelských akcí;

c) svoji účast v nepřátelských akcích motivuje hlavně osobním ziskem a stranou v konfliktu nebo jejím jménem je jí skutečně slíbena materiální odměna podstatně převyšující odměnu slíbenou nebo placenou kombatantům podobných hodností a funkcí v ozbrojených silách této strany;

d) není občanem strany v konfliktu ani nemá trvalé bydliště na území kontrolovaném stranou v konfliktu;

e) není příslušníkem ozbrojených sil strany v konfliktu, a

f) nebyla vyslána státem, který není stranou v konfliktu k plnění oficiálních úkolů jako příslušník jeho ozbrojených sil.

Problémem této definice je fakt, že osoba musí splnit všech šest kritérií zároveň, aby byla považována za žoldněře, změna Ženevských konvencí je ovšem něco, co je mimo možnosti Valného shromáždění OSN. Množství států se taktéž snaží zabránit svým občanům sloužit v cizích ozbrojených silách pomocí vlastních právních předpisů. Např. paragraf 321 českého Trestního zákoníku praví:

§ 321 – Služba v cizích ozbrojených silách

(1) Občan České republiky, který v rozporu s jiným právním předpisem koná službu ve vojsku nebo ozbrojených silách jiného státu, bude potrestán odnětím svobody až na pět let.

(2) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu.

Co všechno spadá pod „cizí ozbrojené složky“ a kdy se ze zaměstnance soukromé vojenské firmy stává žoldák, jsou nevyřešené právní otázky, na které lze obtížně nalézt uspokojivou odpověď. Pro státy jsou občané pracující jako žoldnéři bezpečnostním rizikem. Obtížně se kontroluje, čím se občan ve službách soukromé vojenské firmy doopravdy zabývá, a ani podpora terorismu není scestná obava.

Obchod s konvenčními zbraněmi

Pro vedení jakékoliv války jsou od nepaměti přirozeně potřebné zbraně. V současné době je zbraňový sektor extrémně výnosné odvětví a není tudíž překvapivé, že v rámci lobby producentů zbraní a lukrativního obchodu v současné době dochází k obrovské proliferaci konvenčních zbraní do současných konfliktů, které jsou mimořádným odbytištěm pro zbraně, a tedy ziskem zbrojovek a překupníků. Největším problémem obchodu se zbraněmi je jeho nedostatečná transparentnost a obcházení zbrojních embarg, což umožňuje zbraním proudit do krizových oblastí, kde pak zvyšují napětí či dále přiživují konflikt.

Největším problémem obchodu se zbraněmi je jeho nedostatečná transparentnost a obcházení zbrojních embarg, což umožňuje zbraním proudit do krizových oblastí, kde pak zvyšují napětí či dále přiživují konflikt.

OSN se snažila tento problém už několikrát řešit. Posledním milníkem v boji s nelegálním obchodem se zbraněmi je ATT (Arms Trade Treaty), první smlouva závazná pro smluvní strany, která byla ratifikována více než 80 státy. Ačkoliv je ATT přelomovou smlouvou, tak má závažné nedostatky. Nekontruluje například obchod s municí ani příslušenstvím a dílům ke zbraním.

Dle think tanku SIPRI (Stockholm International Peace Research Institute) byly největšími vývozci zbraní v roce 2015 USA, Rusko, Německo, Francie a Čína. Mezi největší importéry pak patří Saudská Arábie, Austrálie, Indie, Egypt a Spojené arabské emiráty.

Iniciativy OSN týkající se soukromých armád

V současné době je hlavním orgánem zabývajícím se otázkou žoldnéřství skupina The Working Group on the Use of Mercenaries (zkráceně The Working Group). The Working Group monitoruje užití žoldnéřů, je pověřena hledáním řešení pro omezení jejich užívání, výcviku a financování, sleduje, zda nejsou porušována lidská práva, a hledá nedostatky v legislativě. Ve služební zprávě pro OSN shledala tato skupina značné rozdíly v legislativách jednotlivých zemí vůči soukromým armádám.

- Neexistují žádné orgány, které by přímo licencovaly a regulovaly tyto firmy a tudíž spadají pod jednotlivá ministerstva vnitra, spravedlnosti, obrany nebo jiné vládní orgány.
- Neexistuje jednotný standard požadavků pro získání licence soukromé armády. Zatímco například frankofonní africké státy požadují „morální standard a správné chování“, zkoumané asijské státy prosazují určitou kvalifikační úroveň a čistý trestní rejstřík, nebo například státy Jižní Ameriky zastávají prošetření třetím aktérem (policie či soud).
- Existují nejasnosti v pravomoci žoldnéřů vykonávat úkony policie nebo armády.
- Státy mají rozličné regulace užívání zbraní soukromými armádami. Některé požadují speciální licenci, zatímco jiné obecně zakazují jejich užití s výjimkou určitých situací (např. sebeobrana či v nouzových případech).
- Většina států nedefinuje striktně regulace, nařízení a zodpovědnost za případná porušení lidských práv.
- Neexistuje standardní forma hlášení soukromých armád a jejich monitoring.
- Většina států postrádá efektivní sankce a penále v případě porušení lidskoprávních norem nebo mezinárodních práv IHL (International Humanitarian Law) nebo IHRL (International Human Rights Law).

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: <https://www.un.org/disarmament/convarms/att/>

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: http://armstrade.sipri.org/armstrade/html/export_toplist.php

[online]. [cit. 2017-09-01]. Dostupné z: http://ap.ohchr.org/documents/dpage_e.aspx?si=A%2F71%2F318

Na základě těchto výše zmíněných bodů a dalšího hlubšího rešerše doporučuje ve své poslední služební zprávě pro OSN The Working Group následující:

- Sjednocení rozdílů v legislativě a vytvoření regionální, národní regulace za účelem ochrany lidských práv v situacích, kde nejsou pevně dané hranice území.
- Jasně vymezení legality pro použití útočné síly a práva na sebeobranu kontraktantů soukromých armád.
- Vytvoření mezinárodního orgánů zabývajících se činnostmi soukromých armád, jejich regulací a dodržováním lidských práv, včetně vymáhání zodpovědnosti za případně spáchané trestné činy a efektivní napravení poškozených civilistů.
- Výše zmíněný orgán by se rovněž měl starat o provizi a obnovení licencí, do nichž by integrovala konkrétní kritéria na kvalifikaci, IHL i IHRL a povinné školení těchto mezinárodních práv.
- Definice činností policie, armády a soukromých armád za účelem prevence jejich vzájemného zaměňování.
- Silnější státní regulace: prodeje, exportu, importu, držení, potažmo užívání zbraní a vymáhání zodpovědnosti v případě nelegálního pašování a užívání zbraní soukromými armádami.
- Posílit zodpovědnost států za firmy mající sídlo na jejich území.
- Implementace legislativy OSN a Africké unie týkající se žoldněřů do národních legislativ jednotlivými státy.

Shrnutí

V rámci jednání bude muset Výbor pro odzbrojení a mezinárodní bezpečnost vyhodnotit, zda vůbec povolit užití takovýchto entit, a jestli ano, pod jakými principy a zákony. Zároveň by se měl vypořádat s nedostatkem dohledu a reportů o jejich činnostech a vymáhání zodpovědnosti jednotlivých aktérů, kteří je najímají. Nesmí ani opomenout nedostatečné definice žoldnéřství, které mohou potenciálně být zneužity k obejití vymezené legality. Nad rámec přímých akcí by měl i zvážit, jak přistoupit k otázce proliferace konvenčních zbraní, které mnohdy končí nelegálně na pochybných místech – skrz soukromé armády. I. výbor musí zajistit zamezení moderního trendu přesouvání zodpovědnosti za konflikt a navrátit řád tam, kde zavládl chaos.

Dotazníkový průzkum

V rámci druhé části práce jsem ve spolupráci s analytikem Václavem Kopeckým vytvořil dotazník, jehož cílem bylo zjistit nedostatky ve výuce žáků. Celkem jsme vytvořili dotazníky dva. Jeden se zabývá Evropskou unií a druhý Severoatlantickou aliancí. Pro účely profilové práce jsem však vybral pouze první zmíněný. Druhý dotazník jsem totiž nevytvořil sám, ale se značným přičiněním zaměstnanců AMO, jelikož se vytvářel převážně pro vysokoškolské respondenty a jeho kvalita tak musela být vyšší.

Původní plán na vytvoření brožury s největšími mýty o mezinárodních organizacích nebude nakonec uskutečněn, a to z důvodu přípravy projektu na podporu výuky o NATO a EU, který dostal přednost. Má práce byla z velké části zadávána od Asociace pro mezinárodní otázky, která mi na oplátku poskytla své odborníky a zdroje, tudíž jsem nemohl vždy dělat to co jsem chtěl nebo bylo mým původním záměrem. Celkem jsme k datu odevzdání profilové práce 20.8.2018 získali výsledky od 811 respondentů napříč typy škol a ročníky. Sběr dat bude pokračovat do 31.srpna.2018. Poté se data použijí k přípravě seminářů pro učitele a tvorbě materiálů po studenty. Také se data předají České středoškolské unii, která se chystá zapracovat žádost o zintenzivnění výuky Základů společenských věd v této oblasti, jelikož je považuje za prioritní.

K šíření dotazníků bylo ze začátku použito lidské síly. Dotazníky se rozesílali emailovou korespondencí přátelům na různých školách a ty je následně šířili mezi svými spolužáky. Následně se z důvodu nízké návratnosti dotazníků přetransformovali do Google dokumentů a byli šířeni na sociálních sítích. Rozdíl byl poměrně markantní a díky tomuto kroku jsme mohli sbírat data i v průběhu letních prázdnin.

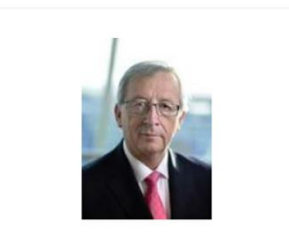
Donald Tusk je současným předsedou Evropské rady. Jeho předchůdcem byl bývalý předseda vlády Belgie, Herman Van Rompuy, který zastával pozici v letech 2009 až 2014. Který z níže uvedených obrázků ukazuje Hermana Van Rompuyna

Možnost 1

Možnost 2

Možnost 3

Možnost 4

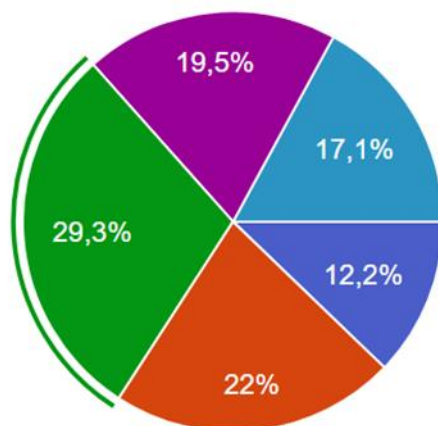
Tato mapa zobrazuje Schengenský prostor. Co přesně znamená Schengenský prostor?

- Source: European Union. The Washington Post
- Odkazuje na země, které používají euro jako svou měnu.
 - Odkazuje na země, které se připojily k Schengenskému pásu o obraně.
 - Odkazuje na země, které mezi sebou sdílejí odlišné hranice kontroly.
 - Odkazuje na země, které se připojily do programu Erasmus.

Co to byly Římské smlouvy?

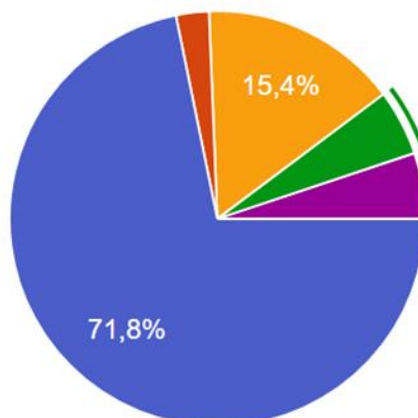
806 odpovědí

- Dvě smlouvy podepsané v Římě roku 1957, které daly...
- Tři smlouvy podepsané v Římě roku 1965, které daly...
- Dvě smlouvy podepsané v Římě roku 1953, které daly...
- Dvě smlouvy podepsané v Římě roku 1957, které daly...
- Dvě smlouvy podepsané v...
- Dvě smlouvy podepsané v...

Jaké množství zástupců politických stran volí voliči České republiky při volbách do Evropského parlamentu?

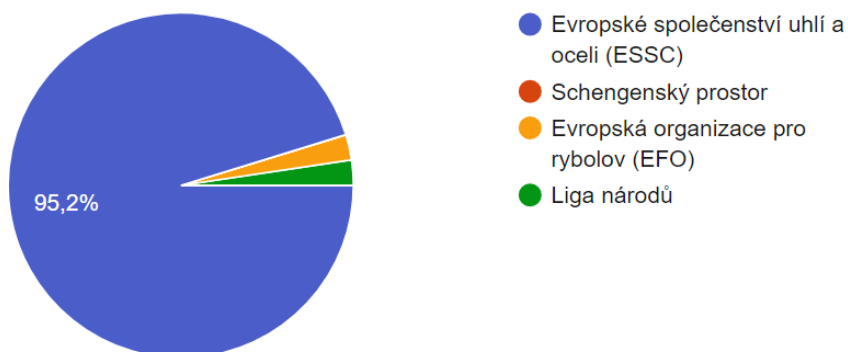
806 odpovědí

- 21
- 31
- 24
- 26
- 22

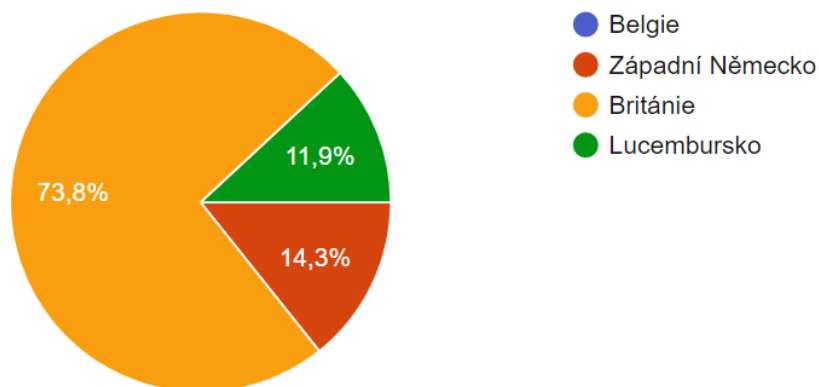
Evropská unie se z velké části vyvíjela ze tří institucí vytvořených v padesátých letech minulého století. Jedním z nich bylo Evropské hospodářské společenství (EHS), založené v roce 1958. Dalším z nich bylo Evropské společenství pro atomovou energii (EAEC nebo Euratom), založené v roce 1957. Co bylo třetí?

806 odpovědí

Malý počet zemí, známých jako "Inner Six", byl prvním členem těchto organizací. Který z následujících nebyl členem Inner Six?

806 odpovědí

AMO spouští nový projekt zaměřující se na problematiku výuky o NATO

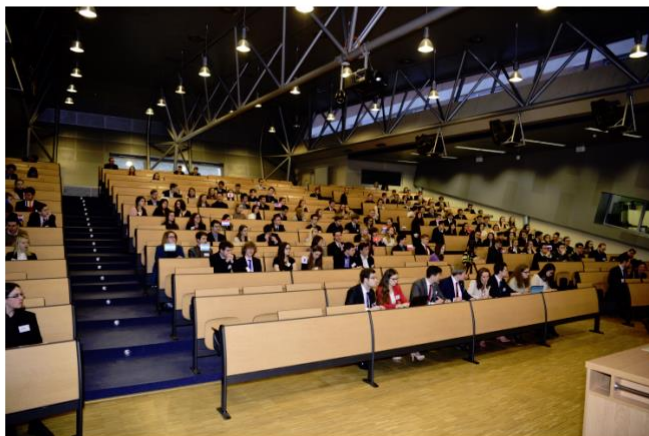
ČESKÁ REPUBLIKA V NATO: DEBATA O OBRANĚ A BEZPEČNOSTI
POLITICE

AMO

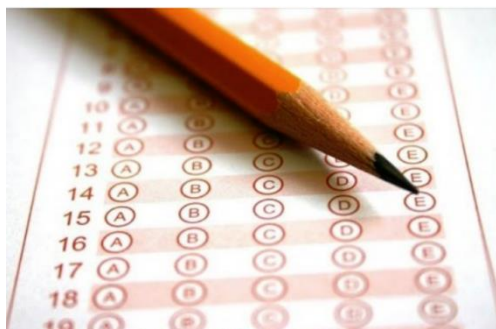
15. 8. 2018 | 12:34 / Ed. 15. 8. 2018

SDÍLEJTE

AUTOR

AMO je nevládní nezisková organizace založená v roce 1997 za účelem výzkumu a vzdělávání v oblasti mezinárodních vztahů.

Mezinárodní organizace do škol

Jedním z velkých témat, kterým se věnujeme, je zavedení výuky o mezinárodních organizacích na českých školách a informování studentů o jejich fungování. Potřebujeme možná právě Tebe! Hledáme aktivní středoškoláky, kteří nám pomůžou s vedením celé agendy. To zahrnuje schůzky s důležitými osobnostmi na poli vzdělávací politiky a lobbování. Práce ve skupině obnáší také analýzu našeho dotazníkového šetření, tvorbu tiskových zpráv a vyjádření. V neposlední řadě Tě čeká příjemné a neformální prostředí našeho týmu! Tuto pracovní skupinu vede 1. místopředseda Samuel Šulc!

[STAŇ SE ČLEMEM ČSU TÝMU](#)

Samosprávy

Nedílnou součástí naší práce je podpora samotných středoškoláků a jejich studentských samospráv! Studentské samosprávy pomáhají studentům být slyšet, podílet se na chodu školy a bezprostředně měnit své vzdělávání k lepšímu. Hledáme proto posily do pracovní skupiny Samosprávy! Tvým úkolem by bylo monitorování stavu studentských samospráv v ČR ve spolupráci s významnými aktéry ve vzdělávací politice a lobbování za větší podporu samospráv v zákoně. Zahrnuje to ale také aktivní komunikaci se studenty, kteří si neví rady s vedením/založením studentské samosprávy. Rádi Tě uvítáme v příjemném a neformálním prostředí našeho týmu! Vede Bára z Brna!

[STAŇ SE ČLEMEM ČSU TÝMU](#)

Závěrem

Myslím, že má profilová práce obsahuje vše podstatné, co by práce obsahovat měla. V rámci její tvorby jsem se dostal do kontaktu s lidmi, kteří své práci rozumí a dozvěděl jsem se velké množství informací, které doufám budu moct sám jednou jako student mezinárodních vztahů uplatnit. Práce jako taková má i reálné využití a smysl. Nejedná se pouze o pár kilobajtů či stránek papíru, které po odevzdání nespatří světlo světa. Nasbíraná data budou efektivně využita solidními organizacemi a snad i přispějí ku stabilitě naší společnosti. Vytvořený background je dle mého osobního názoru tou nejkvalitnější prací, jakou jsem kdy vytvořil. V rámci jeho zpracování jsem se naučil pracovat s daty a informacemi. Pracoval jsem s velkým objemem dat. Díky odborným konzultantům a jejich připomínkám a upozorněním jsem vytvořil plně ověřitelný text, který je odcitovaný a naprosto důvěryhodný.

Co je však hlavní, práce mne bavila a při její tvorbě jsem se naučil mnoho věcí. A to by mělo být hlavním smyslem profilových prací na naší škole. V této práci hodlám pokračovat a po jejím finálním dokončení zažádat o kvalitní oponenturu od některého z vyučujících na Fakultě sociálních věd univerzity Karlovy na institutu politických studií.

